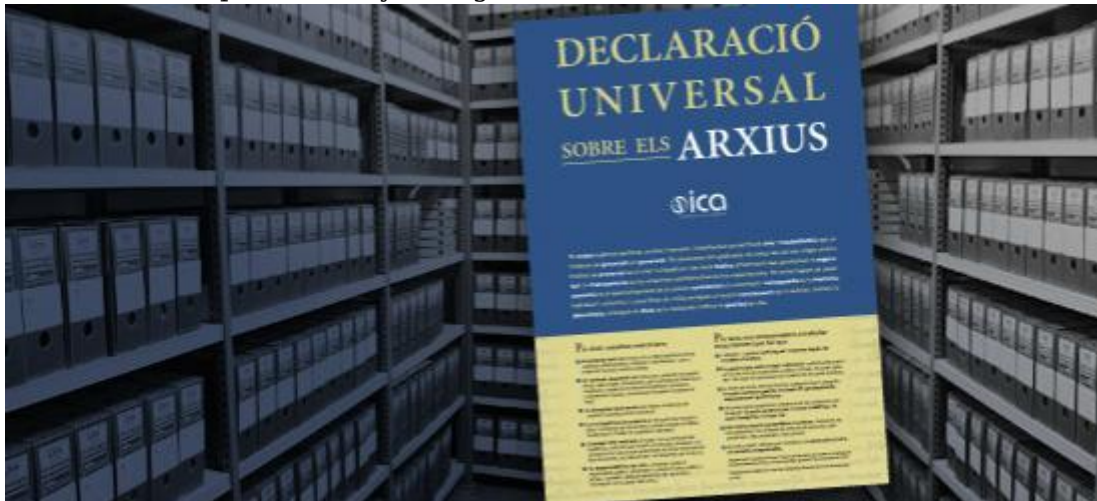

El SAF s'adhereix a la Declaració Universal sobre els Arxius

Ds, 18/01/2014 per Catalunya Religió

(*Benedictines*) A dia d'avui més d'una quinzena d'arxius catalans ja s'han adherit a la Declaració Universal sobre els Arxius ([DUA](#)), entre els quals [s'hi troba](#) la Federació Catalana de Monges Benedictines. Els monestirs de les benetes posseeixen un ric patrimoni documental que han conservat al llarg dels segles i per això van resoldre, a través del Consell d'Abadeses del Servei d'Arxius de la Federació, adherir-se a la DUA.

Aquesta declaració, que des dels seus inicis ha estat impulsada [des de Catalunya](#), va ser aprovada el 2010 pel Consell Internacional d'Arxius (CIA) i recolzada per la UNESCO el 2011, amb la finalitat de reconèixer que els arxius constitueixen un patrimoni únic i insubstituïble, que juguen un paper essencial en el desenvolupament de la societat, i que contribueix a la constitució i salvaguarda de la memòria individual i col·lectiva.

La DUA també encoratja a totes les institucions productores de documents, tan públiques com privades, a prendre consciència del valor estratègic del seu patrimoni documental i a comprometre's a la seva adequada conservació, gestió i difusió.

El SAF, tot i ser un servei d'arxius privat i de l'àmbit de l'Església, defensa la necessitat de conservar, gestionar i difondre adequadament el patrimoni documental, també el produït, recollit i conservat per les institucions de l'Església catalana. Davant d'una societat cada dia més formada i àvida de coneixement, cal que els arxius eclesiàstics també s'obrin i ho facin d'acord amb les necessitats i els requeriments tècnics actuals.

La Federació Catalana de Monges Benedictines des de l'any 2012 està treballant en aquest camí, i així ho demostra la creació i defensa del projecte del SAF. Per això, adherir-se a la DUA és per nosaltres un fet significatiu que vol posar en relleu el dur treball que des del 2012 estem portant a terme per aconseguir tirar endavant aquest projecte en temps de crisi. I alhora, és un gest de reconeixement de la tasca desenvolupada per les nombroses monges-arxivieres dels nostres monestirs, que durant segles han treballat silenciosament en la classificació,

descripció i conservació d'aquest patrimoni, testimoni de la vida de les seves comunitats i de la societat que les ha envoltat.

Més informació a l'Associació d'Arxivers i Gestors Documentals de Catalunya.